ECLI:LV:AT:2021:1213.A420270216.18.L
Lieta Nr. A420270216, SKA-1387/2021
Administratīvo lietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
RĪCĪBAS SĒDES LĒMUMS
Rīgā 2021.gada 13.decembrī

[1] Pieteicēja/pers. A/ iesniegusi blakus sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas tiesneša 2021.gada 4.novembra lēmumu, ar kuru noraidīts pieteicējas pieteikums par lietas Nr. A420270216 jaunu izskatīšanu sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem.

[2] Administratīvās apgabaltiesas tiesneša lēmumā (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) norādīts, ka ar Senāta 2020.gada 16.janvāra spriedumu atstāts negrozīts Administratīvās apgabaltiesas 2018.gada 12.februāra spriedums, ar kuru noraidīts pieteicējas pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par tehniskā palīglīdzekļa – elektriskā riteņkrēsla – piešķiršanu un par nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanu.

Pieteicēja bija uzņemta rindā tehniskā palīglīdzekļa – elektriskā riteņkrēsla – saņemšanai SIA „Nacionālais rehabilitācijas centrs „Vaivari"" Tehnisko palīglīdzekļu centrā (turpmāk – centrs), bet vēlāk ar centra lēmumu pieteicēja svītrota no rindas tehniskā palīglīdzekļa saņemšanai, un centrs atteicies pieteicēju rindā atjaunot. Administratīvās apgabaltiesas spriedumā secināts, ka pieteicēja pamatoti izslēgta no rindas tehniskā palīglīdzekļa saņemšanai, kā arī pamatoti tika atteikts pieteicēju tajā atjaunot, jo nav pietiekamu pierādījumu tam, ka otrreizējā uzaicinājuma saņemšanas laikā pieteicējai bija tāds akūts veselības stāvokļa pasliktinājums, kas liedza viņai ierasties centrā.

Pieteicēja 2021.gada 14.oktobrī Administratīvajā apgabaltiesā iesniedza pieteikumu par administratīvās lietas Nr. A420270216 izskatīšanu sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem.

Izvērtējot minēto pieteikumu, tiesnesis atzina, ka tajā norādītie apstākļi nav atzīstami par jaunatklātiem apstākļiem Administratīvā procesa likuma 353.panta 1.punkta izpratnē, pamatojot to ar turpmākajiem argumentiem.

Tas, ka pieteicējas ieskatā Veselības inspekcija un Veselības ministrija nepienācīgi kontrolēja to, kā iestādes un pieteicējas ģimenes ārste veic ārstniecības procesa fiksēšanu medicīnas dokumentos, nav uzskatāms par apstākli, kas attiektos uz administratīvajā lietā Nr. A420270216 risinātā strīda būtību, tādējādi pieteikums par šādu jautājumu nav pieļaujams.

Attiecībā uz pieteicējas norādīto, ka jaunatklāti apstākļi šajā lietā ir fakts, ka ģimenes ārste ir veikusi labojumus medicīniskajos ierakstos, kā arī, ka viņas izdarītie ieraksti medicīniskajos dokumentus nav precīzi, secināms, ka no pieteicējas pieteikuma nav saprotams, kuri ir labotie ieraksti un kuri ieraksti ir neprecīzi ģimenes ārstes aizpildītajā ambulatorā pacienta medicīniskajā kartē vai ārstes sagatavotajos izrakstos. Pieteikumam pievienotajā ģimenes ārstes 2021.gada 14.maija paskaidrojumā ārste apstiprinājusi, ka pieteicējas ambulatorā pacienta medicīniskajā kartē nekādus papildinājumus vai labojumus nav veikusi. Ģimenes ārstes paskaidrojumā un tā pielikumā esošajos medicīnas dokumentos norādītās ziņas, kaut arī tās lietas materiālos bija iekļautas citā formā (ģimenes ārsta izrakstos, jo ambulatorā pacienta medicīniskā karte lietas izskatīšanas laikā nebija lietas materiālos), nekā tās ir iesniegtas kopā ar pieteikumu par jaunatklātiem apstākļiem, faktiski jau ir izvērtētas. Tādēļ ģimenes ārstes paskaidrojumā norādītās ziņas nav uzskatāmas par jaunatklātiem apstākļiem.

Pieteikumam pievienots Sociālās integrācijas valsts aģentūras 2015.gada 25.augusta izraksts no sociālās rehabilitācijas klienta kartes, kur norādītas pieteicējas slimību diagnozes. Pirmkārt, no šīs slimību kartes nav konstatējamas ziņas, kas apliecinātu pieteicējas nespēju ierasties centrā 2015.gada martā, tātad neietver ziņas par tādiem apstākļiem, kas nebija zināmi tiesai lietas izskatīšanas laikā. Otrkārt, pieteicēja šo karti ieguvusi jau 2019.gadā, tomēr pieteikumu par jaunatklātiem apstākļiem iesniegusi tikai 2021.gada 14.oktobrī. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 354.panta otrajai daļai pieteikumu var iesniegt triju mēnešu laikā no dienas, kad konstatēti apstākļi, kas ir par pamatu lietas jaunai izskatīšanai. Administratīvās apgabaltiesas 2018.gada 12.februāra spriedums stājās spēkā 2020.gada 16.janvārī, tādējādi, ja pieteicējas ieskatā minētais izraksts no rehabilitācijas klienta kartes satur jaunatklātus apstākļus, pieteicējai pieteikumu vajadzēja iesnieg trīs mēnešu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās. Tā kā pieteicēja to nav izdarījusi, pieteikums par šajā lēmuma punktā vērtētajiem apstākļiem nav pieļaujams.

Turklāt daļa no pieteikumam par jaunatklātiem apstākļiem pievienotajiem dokumentiem Administratīvajai apgabaltiesai bija zināmi un atradās lietas materiālos jau lietas izskatīšanas laikā. Savukārt daļa no dokumentiem ir tādi, kas neatspoguļo nekādus faktus, kas būtu attiecināmi uz administratīvās lietas Nr. A420270216 strīda būtību.

[3] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 320.[1]pantu senatoru kolēģija var pieņemt vienbalsīgu lēmumu par atteikšanos izskatīt blakus sūdzību, ja tā ir acīmredzami nepamatota.

Izvērtējot pārsūdzēto lēmumu un blakus sūdzību un pārbaudot lietas materiālus, senatoru kolēģija atzīst, ka pieteicējas blakus sūdzība ir acīmredzami nepamatota.

[4] Pieteicēja atsaucas uz Administratīvās rajona tiesas 2021.gada 9.jūlija spriedumu (*ECLI:LV:ADRJRIT:2021:0709.A420275120.3.S*), norādot, ka tajā ir konstatēta ģimenes ārstes prettiesiska rīcība, neveicot ierakstus ambulatorā pacienta medicīnas kartē pēc 2014.gada decembra, un uz Administratīvās rajona tiesas 2021.gada 10.septembra lēmumu (*ECLI:LV:ADRJRIT:2021:0910.A420275120.4.L*), norādot, ka tajā ir konstatēta ambulatorā pacienta medicīniskās kartes dokumentu labošana.

Senatoru kolēģija konstatē, ka no Administratīvās rajona tiesas 2021.gada 9.jūlija sprieduma izriet tas, ka pieteicējas ambulatorā pacienta medicīniskajā kartē netika laboti vai papildināti ieraksti par slimības paasinājuma periodu. Proti, pieteicējas ambulatorā pacienta kartē nebija ierakstu par slimības paasinājumu no 2015.gada 3.janvāra līdz 2015.gada 2.jūlijam. Tāpat spriedumā secināts, ka Datu valsts inspekcija nav kompetenta izvērtēt, vai pieteicējai ir vai nav bijis slimības paasinājums strīdus periodā pēc būtības, un tādējādi nav pamata uzlikt ģimenes ārstei pienākumu labot, precizēt vai papildināt datus par slimības paasinājumu 2015.gadā. Līdz ar to nav saprotams, kāpēc minētais spriedums būtu uzskatāms par jaunatklātu apstākli Administratīvā procesa likuma izpratnē, jo tas nesatur jaunus apstākļus, kas varētu būt nozīmīgi lietas izskatīšanā.

Savukārt no Administratīvās rajona tiesas 2021.gada 10.septembra lēmuma izriet, ka ambulatorā pacienta medicīniskajai kartei ir pievienotas dokumentu kopijas, kas attiecas uz periodu no 2018.gada 20.jūlija līdz 2018.gada 8.augustam un par periodu no 2015.gada 13.augusta līdz 2015.gada 26.augustam. Tomēr minētie laika periodi neattiecas uz laiku, kad pieteicējai vajadzēja ierasties centrā, proti, 2015.gada martā, līdz ar to tie nav uzskatāmi par jaunatklātiem apstākļiem.

Tāpat jāņem vērā, ka lietas izskatīšanas laikā apgabaltiesa secināja, ka pieteicējas pašas paskaidrojumi liecina, ka galvenie iemesli nespējai ierasties centrā bija bakalaura darba rakstīšana un grūtības piemērota transportlīdzekļa organizācijā, līdz ar to pieteicējas mēģinājumi pierādīt, ka pieteicēja neieradās centrā medicīnisku iemeslu dēļ ir pretrunā ar iepriekš sniegtajiem paskaidrojumiem.

[5] Kā jaunatklātu apstākli pieteicēja norāda arī 2015.gada 25.augusta sociālās rehabilitācijas klienta karti Nr. 9-30/2115, kas saņemta 2019.gada janvārī. Administratīvās apgabaltiesas tiesnesis pārsūdzētajā lēmumā jau ir norādījis, kāpēc šis dokuments un no tā izrietošie fakti nevar kalpot par jaunatklātu apstākli lietā, kā arī nevar būt pamats lietas jaunai izskatīšanai. Pieteicēja nav norādījusi pretargumentus tiesneša apsvērumiem.

Papildus senatoru kolēģija konstatē, ka pieteicēja bija iesniegusi kasācijas sūdzības papildinājumus par Administratīvās apgabaltiesas 2018.gada 12.februāra spriedumu šajā lietā, pievienojot virkni dokumentu. Kā liecina šīs blakus sūdzības argumenti, šo dokumentu vidū ir bijis arī izraksts no rehabilitācijas klienta kartes. Senāts ar 2020.gada 15.janvāra lēmumu lietā Nr. SKA-209/2020 (A420270216) noraidīja pieteicējas lūgumu par nokavētā procesuālā termiņa atjaunošanu un atteica pieņemt kasācijas sūdzības papildinājumus.

Ievērojot minēto, senatoru kolēģija atzīst, ka pieteicēja, iesniedzot 2015.gada 25.augusta sociālās rehabilitācijas klienta karti Nr. 9-30/2115, kas saņemta 2019.gada janvārī, un uzskatot to par jaunatklātu apstākli, pēc būtības vēlas iegūt vēl vienu iespēju pierādīt tos apstākļus, uz kuriem pieteicēja atsaucās lietas izskatīšanas gaitā. Taču senatoru kolēģija akcentē, ka lietas jauna izskatīšana sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem nav instruments, lai pieteicēja varētu īstenot procesuālās tiesības un pienākumus saistībā ar nepieciešamo apstākļu pierādīšanu lietā, kas bija jāizpilda lietas izskatīšanas gaitā, bet kas nav ticis izdarīts neattaisnotu iemeslu dēļ.

Noraidāms arī pieteicējas apsvērums, ka 2020.gada 15.janvāra Senāta lēmumā izraksts no rehabilitācijas klienta kartes nepamatoti nebija izskatīts, jo tas neattiecas uz jaunatklātu apstākļu konstatēšanu šajā lietā.

[6] Blakus sūdzībā norādīts uz 2017.gada oktobra neirologa slēdzienu, tomēr arī to nevar uzskatīt par jaunatklātu apstākli Administratīvā procesa likuma izpratnē, jo tas tiesai jau bija zināms lietas izskatīšanas laikā.

[7] Pieteicēja blakus sūdzībā argumentē, ka sakarā ar norādītajiem jaunatklātajiem apstākļiem un dažādiem dokumentiem ir konstatējams kaitējums (veselības stāvokļa neatgriezeniska pasliktināšanās), kas ārstniecības procesā bija nodarīts pieteicējai.

Tomēr šie iebildumi attiecas uz lietu pēc būtības, bet Senāta praksē ir atzīts, ka Administratīvā procesa likuma 39.nodaļā noteiktais tiesību institūts – lietas jauna izskatīšana sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem – nav izmantojams kā alternatīva nolēmuma pārskatīšanai (*Senāta 2014.gada 8.decembra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SJA-12/2014 (A42951609) 5.punkts*). Līdz ar to pieteicējas iebildumi par lietu pēc būtības, kā arī pieteicējas atkārtota atsaukšanās uz apstākļiem, kas bija zināmi jau lietas izskatīšanas laikā, neattiecas uz lēmuma pieņemšanu par lietas jaunu izskatīšanu sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 320.[1]pantu, 324.panta pirmo daļu un 338.panta astoto daļu, senatoru kolēģija

nolēma

Atteikt izskatīt /pers. A/ blakus sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2021.gada 4.novembra lēmumu, ar kuru noraidīts /pers. A/ pieteikums par jaunatklātiem apstākļiem.

Lēmums nav pārsūdzams.

Senatore Dz. Amerika Senatore V. Krūmiņa Senatore D. Makarova